

at anerkjende, at Midlerne ere Statens Midler og ikke Kirkens Midler? — Og hvad er det dernæſt, de ærede Medlemmer af Mindretallet lægge Vægt paa? Det er, et de ſige, at vi ved at vedtage dette Lovforſlag tabe Udſigten til adaare at kunne faae en Lov ſom den, vi nærmefſt onſke. Men hvorpaa bygge de Herrer, at der til den Tid vil være en ſaadan Udſigt? Seg tilſtaar, jeg ſer ikke Grundvolden for en ſaadan Udſigt. Er der Noget af os, der har nogen Mening om, hvorledes Folkethinget vil komme til at ſe ud adaare? Seg maa tilſtaar, jeg har ingen Mening derom. Det forekommer mig, at der ikke for Tiden rører ſig ſaadanne Strømninger i det danſke Folk, at man med Sikkerhed kan ſe, at enten de, der gaa til den ene Side, eller de, der gaa til den anden Side, ville komme betydelig forſtærkede tilbage hertil. Men ſelv om noget ſaadant ſkete, ſelv om vi vilde tænke os, at Valgene ſik et ſaadant Udfald, at der kom en Del nye Medlemmer ind i dette Thing, ſom ſtærkere end hidtil — og hidtil har Thinget dog ſandelig gjort det ganſke kraftigt — vilde arbejde for at faae den Ordning, ſom Mindretallet nu ikke vil opgive, hvad ſaa? Ville ſaa de Herrer derved have ſikket ſig en Lov ſom den, vi maatte Alle onſke? Paa ingen Maade, thi kræves der ikke, for at den Lov ſkal kunne komme ud, Samtykke af Regjeringen, og da fremfor Alt Samtykke af det andet Thing? Men, hvorledes er Stillingen i det andet Thing? Stillingen er den, at det andet Thing enſtemmig iſſor vedtog et Forſlag, ſom nu indſtilles af en Del af dets Medlemmer, men ſom vi her paa ingen Maade ville have, og Stillingen er den, at Mæglingsforſlaget uagtet Miniſterens Tilſlutning, ikke har kunnet faae Tilſlutning af alle Medlemmer af Landſthinget, men at en forholdsvis betydelig Del af de Medlemmer, der ere ſendte os til Fællesudvalget, have vægret ſig ved at gaa med os dertil, netop fordi de mene, at vi ere gaaede for langt i den Retning, Folkethinget hidtil har holdt paa. Er dette et Tegnetil, at man til næſte Aar kan vente at faae langt radikalere Forſlag ſat igjennem? Seg tror, det Modfatte er Tilfældet. Og lad os ſaa

huffe paa, mine Herrer, at nu foreligger Sagen til ſidſte og eneſte Behandling. Nu foreligger Sagen ſaaledes, at der ikke er Tale om, at de ærede Herrer af det andet Thing kunne trykke os til at vedtage nogetſomhelſt Andet, end hvad der foreligger. Der er nu ikke Tale om at vægre ſig ved at gjøre Indrømmelser, ſom ſenere kunne benyttes til at føre Noget videre paa Glidebanen. Det, der i Dag foreligger, foreligger ſaaledes, at hvis det bliver Lov, vil det netop blive Lov aldeles uforandret, ſom det vedtages her. — Er der ikke ogsaa opnaaet en Del i Aar ved Behandlingen i Fællesudvalget? Man kan jo gjerne fremſtille Lovforſlaget paa den Maade, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har fremſtillet det, nemlig alene ſtille det i Modſætning til det Forſlag, der ſidſt blev vedtaget i Folkethinget, men vel at mærke under en ganſke anden Situation, nemlig under den Situation, at Sagen yderligere ſkulde behandles forſt i Landſthinget og ſenere her ved eneſte Behandling (S. A. Hanſen: Nei, det var ved eneſte Behandling). Ja, men det var ikke ved eneſte Behandling efter et Fællesudvalg. Er det da ikke til en virkelig alſidig og klar Belysning nødvendigt ogsaa at ſtille Forſlaget i Modſætning til, hvad hidtil Regjeringen og Landſthinget have været fuldſtændig enige om? Hvad er det da, der ſaaledes ſet, indeholdes i det, ſom nu foreligger? Der indeholdes da i det forſkjellige Forandringer, ſom maa anses for efter dette Things Standpunkt at være ikke ringe Forbedringer. For det Forſte foreligger dette, at den høieſte Løn for de 250 Embeder er bleven nedſat fra 420 til 400 Edr. Byg. Men er dette da noget ſaa aldeles Ubetydeligt, mine Herrer? Nei, her er Tale om 5,000 Edr. Byg, og regne vi 1 Edr. Byg til omtrent 5 Rd., er der Tale om 25,000 Rd. aarlig. Er det da noget ubetydeligt Beløb eller et Beløb, ſom vi kunne vente længe paa at faae ind? Nei, mine Herrer, tværtimod, det Modfatte er Tilfældet; thi det dreier ſig om de høieſte Embeder, om Embeder, i hvilke de ældſte Præſter ſidde, ſom fornuſtvis ſnart maa give Plads for Andre. Og er det dernæſt ikke en Fordel, at det er